

Никодимъ / Сълнатъ / Четвърта стража бие!

И Четвърта стража бие! Времето лѣти, а...

Драг. Царю, ! / Застава срѣщу всички, осѣненъ отъ нѣкаква просвѣтна-
ла мисль. изгледва ги и съ самудверность догави / Царю и Вие бо-
ляри. Помнете ~~■~~, че ако вие не ми дадете възможность да изпитамъ
и сѣтнн сили— азъ на своя глава ще ви докажа.

И. / Прѣсича го ухорне / Драгомире ! Тамъ, гдѣто има единъ,
който трѣбва да бжде слушанъ отъ всички — никой другъ, освѣнъ
него, не може да върши нищо на своя глава!

Драг. И когато това спасява дѣлъ народъ!

И. / Гнѣвно / Да!

Драг. Царю!

И. Забранявамъ!

Драг: / Едва се владѣй / Тогава рѣшавайте безъ мене ! / съ твърди крач-
ки излиза /.

II.

Дѣлго мѣлчанне.

И. Не слушайте Драгомира. Той е добръ полководецъ, но скоро плам-
ва! Ако има нѣкой да каже оде нѣщо!

/ Мѣлчанне /

И. Игнате ! Ти си най старъ — нека чуемъ твоя свѣтъ.

Игнатъ. Трѣбва да се пита княгиня Мара.

И. / Дрънва звънчето /

Влиза Тихомиръ.

И. Да дойде княгиня Мара.

/ Тихомиръ излиза /

Игнатъ По добръ е насамъ да си поговорите, Поговорете си както говорятъ
братъ и сестра. Тя има милоуливо сърдце. Ще разбере, че само тя...

И. Добръ, добръ ! Минете въ другата сѣда. Ще ѝ говоря и като чуя
думата ѝ елате всички. Ще искамъ всички да я чуите.

/ Всички минаватъ въ другата сѣда /.

III

И. / Самъ, Дѣлго стои съ оборена глава / Ахъ, какъ ще ѝ кажа! Ами
ако откаже !..... Патриарха!... единичекъ той би ѝ въздѣйствувалъ,
но той !... Ехъ!... / измхченъ сѣда /.

IV

Влиза Мара блѣда и смутена. Приближава се до Шимана и
слага рѣка на рамото му.